

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814207782
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5814207782.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobkyne: B. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. L. XXX/XX, D., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou so sídlom H. XXXX/XXB, B., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/172/2014-123 zo dňa 10. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10C/172/2014-123 zo dňa 10. 03. 2021 zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29. 10. 2014 (výrok I.). Návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29. 10. 2014 zamietol (výrok II.). Žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 19. 12. 2014 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Bratislava, sp. zn. SR 08729/14 zo dňa 29. 10. 2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) a odloženia vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku majúc za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Poukázala i na nesprávny postup rozhodcovského súdu predchádzajúci napadnutému rozhodnutiu, namietajúc zároveň, že rozhodcovský súd v rozhodcovskom rozsudku neprihliadal na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve uzavretej dňa 10. 07. 2012 medzi ňou a žalovaným.

3. Žalovaný s názorom žalobkyne nesúhlasil, konštatujúc, že súd by sa v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku nemal zaoberať argumentmi smerujúcimi k preskúmaniu veci z hmotnoprávnej stránky. V prípade uzavretej rozhodcovskej zmluvy ide o nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, uzavretú v súlade s ust. § 3 a násl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z.“).

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa podala žalobu na súd o zrušení rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

5. Citujúc ust. § 40 ods. 1, 2, § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom v čase podania žaloby, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z. z.“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) súd žalobkyňou označený rozhodcovský rozsudok zrušil.

6. Súd mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 10. 07. 2012 Zmluvu o úvere č. 504000020, ktorú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobkyňi v sume 350,- eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v 12-tich mesačných splátkach po 58,- eur. Termín prvej splátky bol dňa 14. 08. 2012 a žalobkyňa sa zaviazala spolu zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 346,- eur, spolu teda sumu 696,- eur pri RPMN 314,02 %.

7. Toho istého dňa ako zmluva o úvere bola uzavretá rozhodcovská zmluva podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. Súd ustálil, že predmetná rozhodcovská zmluva, od ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť spor účastníkov, znemožňuje voľbu spotrebiteľa - v tomto konaní žalobkyne - dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným/štátnym súdom, ak podá žalobu dodávateľ - v tomto konaní žalovaný. Ak aj rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu. Voľba rozhodcovského súdu bola tak len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia. Rozhodcovskú zmluvu je preto podľa súdu treba vykladať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Rozhodcovskú zmluvu si zároveň žalobkyňa ako spotrebiteľ osobitne nevyjedнала, nemala možnosť zmeniť alebo ovplyvniť jej obsah. Podľa súdu možno pritom len ťažko predpokladať, že si dlžník bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie. Z uvedených dôvodov súd rozhodcovskú zmluvu posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy.

8. Súd zároveň dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, keďže žalobkyňa mala v súvislosti so spotrebiteľským úverom zaplatiť sumu 696,- eur, čo je 96 %-né navýšenie. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na zaplatenie poplatku 201,28 eur, ktorý v uzavretej zmluve uvedený nie je. Okrem toho zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú dopadá režim ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., neobsahuje náležitosť v zmysle v § 9 ods. 1 / správne ods. 2, poznámka odvolacieho súdu/ písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny. Zmluva neobsahuje termíny splátok, len termín prvej splátky dňa 14. 08. 2012, preto sa takáto zmluva s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. Ak preto rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu na zaplatenie úroku a iných poplatkov, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 45 ods. 1 písm. l) zákona č. 335/2014 Z. z., a teda rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa v zmysle § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z. z., čo malo vplyv na výsledok rozhodcovského sporu. V zmluve absentuje aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd sa napokon stotožnil aj s názorom žalobkyne ohľadne neprimerane vysokej RPMN. I z uvedených dôvodov súd rozhodcovský rozsudok zrušil.

9. Návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku súd zamietol s odôvodnením, že z ust. § 243d ods. 1 Exekučného poriadku zavedeného zákonom č. 335/2014 Z. z. účinného od 01. 01. 2015 vyplýva, že pokiaľ na podklade rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských veciach vydaného do 31. 12. 2014 nebolo začaté exekučné konanie do 3 mesiacov od účinnosti tohto ustanovenia zákona, nemôže súd udeliť na jeho podklade poverenie na vykonanie exekúcie a rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Nakoľko súd nezistil, že by sa proti žalobkyňi ako povinnej viedlo nejaké exekučné konanie v prospech žalovaného ako oprávneného na podklade vydaného rozhodcovského rozsudku a ku dňu rozhodnutia súdu uplynula 3-mesačná lehota na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, nie je možné na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku viesť exekučné konanie.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keď nebral do úvahy zamietnutie návrhu na odklad vykonateľnosti, nakoľko tento návrh sa netýkal merita veci, v ktorom bola žalobkyňa plne úspešná.

11. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov I. a III. podal žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f, h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalovaný v odvolaní poukázal na to, že dňa 10. 07. 2012 uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 350,- eur. Podmienky zmluvy si so žalobkyňou dohodol individuálne, s tým že s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta, boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a k tomu dohodnutá výška úveru na základe posúdenej bonity klienta.

13. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, táto podľa neho spĺňa všetky náležitosti podľa platných právnych predpisov v čase jej uzatvorenia. Rozhodcovská zmluva je nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Nevyžaduje teda od žalobkyne, aby spory s ním riešila výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa teda mala možnosť, v prípade nespokojnosti, obrátiť sa na všeobecný súd. Pokiaľ súd poukazoval na nemožnosť spotrebiteľa obrátiť sa na všeobecný súd potom, čo bola podaná žaloba na rozhodcovskom súde, uviedol, že platnosť právneho úkonu treba hodnotiť v čase jeho uzavretia bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu alebo nemusia nastať. Dôležité je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu.

14. V ďalšom poukázal na to, že v prípade, že sa účastníci rozhodcovského konania dohodnú na predložení svojho sporu na prerokovanie stálemu rozhodcovskému súdu v zásade platí, že sa podrobujú predpisom tohto súdu. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Podľa žalovaného nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal dlžník pochybnosti o stanovenou rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol zároveň podať námietku predpojatosti. Účastníci si zároveň dohodli písomné konanie, čo však nevylučovalo aby sa konanie uskutočnilo ústnou formou, ak o to jedna zo strán požiada. V tomto prípade takáto žiadosť, ani námietky voči forme konania podaná nebola.

15. Žalovaný nesúhlasil s tým, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom žalobkyňou. Z dôvodu existencie samostatného dokumentu má zároveň dlžník na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie.

16. Žalovaný poukázal tiež na to, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov a tiež zo smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1).

17. Medzi žalobkyňou a ním bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej zmluvy o úvere, žalobkyňa svojím podpisom vyhlásila, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí a zároveň vyhlásila, že bola pred uzatvorením zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch jej uzatvorenia.

18. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil, vyhodnotiac odvolanie žalovaného ako nedôvodné.

20. Pokiaľ ide o samotnú rozhodcovskú zmluvu uzavretú dňa 10. 07. 2012, odvolací súd v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného uvádza, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že ide o výlučnú rozhodcovskú zmluvu, keď táto dáva, tak veriteľovi, ako aj dlžníkovi, možnosť obrátiť sa nielen na rozhodcovský súd, ale aj na súd všeobecný. Znenie dohodnutej rozhodcovskej zmluvy teda zodpovedá požiadavke § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, keďže nevyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s veriteľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Odvolací súd súhlasí s námietkou

žalovaného, že neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy nemožno hodnotiť len na základe skutočnosti, ktorá nastáva po jej uzatvorení v súvislosti s prípadným podaním žaloby veriteľom na rozhodcovskom súde, ktorá skutočnosť má spotrebiteľovi brániť v podaní žaloby na všeobecnom súde. Následok spočívajúci v nemožnosti brániť sa na všeobecnom súde v prípade podania žaloby na rozhodcovskom súde vyplýva z právneho poriadku Slovenskej republiky, z ust. § 26 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z., ktorý bol prijatý za účelom poskytnutia vyššieho stupňa ochrany spotrebiteľa a § 6 a nasl. C. s. p., preto s týmto následkom nemožno spájať neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Záver o neprijateľnosti nemožno založiť len na konštatovaní, že je to spravidla veriteľ, kto uplatňuje nároky zo zmluvy, keď tým, kto svoje povinnosti spravidla porušuje je spotrebiteľ.

21. Odvolací súd však, vychádzajúc z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, s ohľadom na okolnosti uzavretia rozhodcovskej zmluvy, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal i súd prvej inštancie, sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o jej neplatnosti, keď v konaní nebol preukázaný jednoznačný úmysel žalobkyne ako spotrebiteľa uzavrieť predmetnú rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V prejednávanej spore bola rozhodcovská zmluva vopred pripravená veriteľom - žalovaným, ktorý jednostranne určil i konkrétny rozhodcovský súd oprávnený na riešenie sporov medzi účastníkmi zmluvy. Žalobkyňa sa síce mohla s obsahom rozhodcovskej zmluvy pred podpisom zmluvy oboznámiť, avšak nebolo preukázané, že by mala možnosť ovplyvniť jej obsah (napr. dosiahnuť zmenu príslušného rozhodcovského súdu). Z predloženej rozhodcovskej zmluvy zároveň síce vyplýva, že žalobkyňi boli poskytnuté niektoré informácie o rozhodcovskom konaní (o spôsobe ustanovenia rozhodcu, o záväznosti rozhodnutia pre účastníkov konania, ktoré má účinky ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a je možné na základe neho viesť exekúciu, ako aj možnosti podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku na stály rozhodcovský súd alebo v stanovenej lehote podať žalobu o jeho zrušenie na príslušný súd), absentujú v nej však akékoľvek informácie o skutočne podstatných skutočnostiach a nevýhodách rozhodcovského konania v porovnaní so súdnym konaním, keď poučenie v rozhodcovskej zmluve je spôsobilé navodiť dojem o výhodnosti rozhodcovského konania oproti konaniu na všeobecnom súde. Absentuje tu napr. poučenie o záväznosti rozhodcovského rozsudku, voči ktorému zväčša nie je prípustný opravný prostriedok v zmysle dvojinštančnosti konania ako je tomu napr. v súdnom konaní pred všeobecnými súdmi, keď súd za opravný prostriedok nepovažuje žalobu o zrušenie rozhodcovského konania, alebo o tom, že touto dohodou sa riešenie sporov prenáša na súkromnú osobu (v poučení sa konštatuje, že v prípade stáleho rozhodcovského súdu ide o obdobu všeobecného súdu a rozhodca je obdoba sudcu všeobecného súdu), pokiaľ ide o poučenie o procesnom postupe rozhodcovského súdu, uvádza sa síce, že ide o písomné konanie s dôrazom na minimalizáciu nákladov účastníkov rozhodcovského konania, poučenie o právach a povinnostiach toho, proti komu žaloba smeruje, v prípadnom rozhodcovskom konaní absentujú. Z vyjadrení žalobkyne prezentovaných v priebehu konania zároveň vyplýva, že rozhodcovská zmluva jej bola predložená spolu so zmluvou o úvere a ďalšími dokumentmi, všetky ako súbor listín predložených k podpisu s tým, že ich podpísanie je podmienkou pre poskytnutie úveru. Žalovaný nepreukázal, že úverovú zmluvu bolo možné uzatvoriť aj bez uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, keď žalovaný sám vo vyjadrení k žalobe uviedol, že rozhodcovská zmluva je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, čo by v podstate znamenalo nutnosť uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy pre platnosť zmluvy o úvere, pričom toto svoje tvrdenie bližšie nevysvetlil. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou pre poskytnutie úveru pritom nevyplýva z rozhodcovskej zmluvy, ani zo zmluvy o úvere. Takéto postupy je podľa názoru odvolacieho súdu možné označiť za nekalé obchodné praktiky, pričom na tomto nič nemení technika predloženia rozhodcovskej zmluvy v danom prípade ako štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o povahe rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa žalobkyňa domáhala, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky (k zmluve o spotrebiteľskom úvere) a jej neplatnosti.

22. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že neplatnosť rozhodcovskej zmluvy nebola jediným dôvodom pre zrušenie sporného rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie rozhodcovský rozsudok zrušil i z dôvodu, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu a

rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 45 ods. 1 písm. i), l) zákona č. 335/2014 Z. z./, ktoré závery žalovaný v odvolaní nenamietal.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd žalobe žalobkyne vyhovel a vo výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, keď žalovaný v odvolaní ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej napadol i výrok o trovách konania, vo vzťahu ku ktorému však v odvolaní neprodukoval žiadne konkrétne odvolacie námietky.

24. Vo výroku II., ktorým súd zamietol návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku, ktorý nebol napadnutý odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)